

22 Δεκεμβρίου, 1995

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 540/94)

Ο περί Αναγνώρισης Διπλωμάτων ή Τίτλων Αναγνωρισμένων Πανεπιστημίων και Άλλων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων του Εξωτερικού Νόμος του 1993 (Ν. 41(Ι)/93) — Μη αναγνώριση του μεταπτυχιακού τίτλου του αιτητή, δυνάμει γνωμοδότησης της νομικής υπηρεσίας — Η επίδικη απόφαση είναι πληροφοριακού χαρακτήρα και όχι εκτελεστή διοικητική απόφαση — Ο νόμος δεν προβλέπει αρμοδιότητα αναγνώρισης διπλωμάτων από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, ούτε διαδικασία έκδοσης εκτελεστής απόφασης επί τέτοιου ζητήματος.

5

Ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να απορριφθούν αίτημά του για αναγνώριση μεταπτυχιακού τίτλου, που απέκτησε με φοίτηση εξολοκλήρου σε ιδιωτική σχολή στην Κύπρο.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Η επίδικη δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη διότι από καμιά διάταξη του περί Αναγνώρισης Διπλωμάτων ή Τίτλων Αναγνωρισμένων Πανεπιστημίων και Άλλων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων του Εξωτερικού Νόμου (Ν. 41(Ι)93) δεν προβλέπεται αρμοδιότητα αναγνώρισης διπλωμάτων από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και διαδικασία έκδοσης τέτοιας πράξης. Ούτε συνάγεται από την πιο πάνω ή άλλες νομοθετικές διατάξεις, αρμοδιότητα για την οποιαδήποτε ρύθμιση θέματος όπως το επίδικο. Δεν αντιμετωπίζεται στην κρινόμενη υπόθεση αίτημα μισθολογικής ένταξης ή ανέλιξης του αιτητή που έχει απορριφθεί από αρμόδιο όργανο. Η γνώμη της νομικής

20

25

υπηρεσίας που δίδεται πληροφοριακά δεν είναι εκτελεστή πράξη. Γι' αυτό και δεν είναι δυνατή η προσβολή της με προσφυγή ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ραζής και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ 45,

10

Κολοकाσιδης ν. Δημοκρατίας (1965) 3 Α.Α.Δ. 542,

Ιωάννου ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 1661.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 18/4/94, με την οποία κρίθηκε ότι το πτυχίο του αιτητή δεν μπορεί να τύχει αναγνώρισης.

20

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τον Αιτητή.

Α. Κουρσουμπά, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Στο επίκεντρο της υπόθεσης βρίσκεται ο περί Αναγνώρισης Διπλωμάτων ή Τίτλων Αναγνωρισμένων Πανεπιστημίων και Άλλων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων του Εξωτερικού Νόμος του 1993 (αρ. 41(Ι)/93). Αποτελείται από 4 άρθρα. Μόνο το άρθρ. 3 περιέχει ουσιώδεις πρόνοιες. Τίτλος σπουδών που τυγχάνει αναγνώρισης στη χώρα που εκδίδεται ή απονέμεται από αναγνωρισμένο πανεπιστήμιο, του οποίου τα διπλώματα αναγνωρίζονται στην Κύπρο, θεωρείται αναγνωρισμένος για όλους τους σκοπούς στους οποίους ρητά περιλαμβάνεται η πρόσληψη και προαγωγή σε θέσεις του δημόσιου τομέα.

35

40

Με βάση τις ίδιες διατάξεις (άρθρ. 3) η αναγνώριση είναι εφικτή ανεξάρτητα από το αν (α) μέρος της φοίτησης έγινε στην Κύπρο σε εγγεγραμμένη ιδιωτική σχολή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δεδομένου ότι οι σπουδές που κατέληξαν στην απονομή του τίτλου άρχισαν κατά την έναρξη του ακαδημαϊκού έτους 1992-1993 ή προγενέστερα· και (β) όλη η περίοδος φοίτησης έγινε στην Κύπρο ή αλλού υπό την προϋπόθεση ότι η περίοδος, που οδήγησε στην απόκτηση του σχετικού τίτλου σπουδών, άρχισε πριν από τις 29/9/89.

Ο αιτητής, ο οποίος είναι επιθεωρητής δημοτικής εκπαίδευσης, ύστερα από φοίτηση εξολοκλήρου σε ιδιωτική σχολή τρίτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Κύπρο, απέκτησε, στις 24/5/93, τίτλο master στην εκπαίδευση (M.Ed.) από το πανεπιστήμιο της Ουαλλίας. Στις 27/8/93 αποτάθηκε εγγράφως στο διευθυντή δημοτικής εκπαίδευσης και ζήτησε αναγνώριση του πτυχίου που πήρε, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (β) του άρθρ. 3 του νόμου, που μόλις εξέθεσα. 5

Η αίτηση του τέθηκε μαζί με άλλες αιτήσεις για αναγνώριση διαφόρων διπλωμάτων ενώπιον επιτροπής καλουμένης "Επιτροπή Αξιολόγησης Περιεχομένου Πτυχίων", η οποία αποφάσισε ότι στην περίπτωση του αιτητή έπρεπε να ζητηθεί νομική συμβουλή. Η νομική υπηρεσία της Δημοκρατίας γνωμάτευσε ότι το δίπλωμα του δεν μπορούσε να αναγνωρισθεί αφού ο αιτητής είχε αρχίσει τις σπουδές του, που οδήγησαν στην απόκτηση πτυχίου M.Ed., στις 24/1/91, δηλαδή, μετά την καθορισθείσα από την παράγραφο 3(β) του νόμου, η οποία διείπε την περίπτωση του, ημερομηνία. 10 15

Στις 18/4/94 ο γενικός διευθυντής του καθού η αίτηση υπουργείου διαβίβασε τη γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας στον τότε δικηγόρο του αιτητή επισημαίνοντας στη συνοδευτική επιστολή του ότι σε αυτή αναφέρεται ότι το πτυχίο του αιτητή δεν μπορεί να τύχει αναγνώρισης σύμφωνα με την παράγραφο (β) του άρθρ. 3 του νόμου, αφού η περίοδος των σπουδών για το δίπλωμα που απέκτησε άρχισε μετά τις 29/9/89. Με την κρινόμενη προσφυγή ο αιτητής ζητά "δήλωση του δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθών η αίτηση την οποία κοινοποίησε στον αιτητή με επιστολή των ημερ. 18/4/94 είναι παράνομη και/ή αντισυνταγματική". 20 25

Ο δικηγόρος του αιτητή συζήτησε θέμα συνταγματικότητας του άρθρ. 3(β) με άξονα της ανάπτυξης του το χρονικό όριο που θέτει η διάταξη. Η ουσία της είναι ότι η ημερομηνία δε συνδέεται προς αξιολογικά κριτήρια με βάση τα οποία αποκτήθηκε το δίπλωμα. Άρα το τεθέν χρονικό κριτήριο είναι αυθαίρετο και καθιστά την πρόνοια αντισυνταγματική. Επίσης υπέβαλε ότι προσκομίζει και στις διατάξεις του άρθρ. 80(2) του συντάγματος. Η δικηγόρος της Δημοκρατίας, υπερασπιζόμενη τη συνταγματικότητα της διάταξης, αναφέρθηκε σε έκταση στο ιστορικό του νόμου και τις αναγκαιότητες που δημιουργήθηκαν από διάφορες καταστάσεις σχετικές με την λήψη αλλοδαπών διπλωμάτων που καθιστούσαν τη χρονική διαφοροποίηση συνταγματικά ανεκτή. 30 35 40

Πρέπει εντούτοις να λεχθεί ότι με οδηγίες μου καταχωρήθη-

καν συμπληρωματικές αγορεύσεις ειδικά πάνω στο θέμα εκτελεστότητας της πράξης που το ίδιο το δικαστήριο ήγειρε δεδομένου ότι αποτελεί προϋπόθεση για το παραδεκτό της προσφυγής.

5 Η θέση της Δημοκρατίας είναι ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν είναι εκτελεστή, αλλά, έχει, σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Ραζής & Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 45, 52, πληροφοριακό χαρακτήρα. Κατατοπίζεται ο αιτητής για την άποψη του Γενικού Εισαγγελέα για θέμα που τον αφορά. Δεν απο-
10 τελεί όμως έκφραση της βούλησης του οργάνου, που άλλωστε δεν έχει τέτοια δικαιοδοσία, να προκαλέσει έννομα αποτελέσματα που κατά τη νομολογία είναι προϋπόθεση για την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως: *Κολοκασίδης ν. Δημοκρατίας* (1965) 3 Α.Α.Δ. 542 551, *Ιωάννου ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ 1661, 1668.

15 Ο κ. Τριανταφυλλίδης υπέβαλε ότι η επιστολή της 18/4/94 δε διαβίβασε απλώς την εισαγγελική γνωμοδότηση αλλά περιείχε απορριπτική απόφαση του Υπουργείου πάνω στο ειδικό αίτημα που υπέβαλε ο αιτητής. Και μπορούσε να είναι αντικείμενο αίτη-
20 σης ακύρωσης γιατί είχε βλαπτικές συνέπειες σε έννομα συμφέροντα του. Συγκεκριμένα η αναγνώριση του διπλώματος θα συνεπαγόταν άμεση μισθολογική ανέλιξη του αιτητή από την κλίμακα Α12 στην κλίμακα Α13 βάσει των προνοιών του περί Προϋπολογισμού (Τροποποιητικού) (αρ. 6) Νόμου 1993 [(αρ. 63(ΙΙ)/93)].

25 Έχω τη γνώμη ότι η επίδικη δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη διότι από καμιά διάταξη του νόμου 41(Ι)/93 δεν προβλέπεται αρμοδιότητα αναγνώρισης διπλωμάτων από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και διαδικασία έκδοσης τέτοιας πρά-
30 ξης. Ούτε συνάγεται από την πιο πάνω ή άλλες νομοθετικές διατάξεις, απ' ότι είμαι σε θέση να γνωρίζω, αρμοδιότητα για την οποιαδήποτε ρύθμιση θέματος όπως το επίδικο. Δεν αντιμετωπίζεται στην κρινόμενη υπόθεση αίτημα μισθολογικής ένταξης ή ανέλιξης του αιτητή που έχει απορριφθεί από αρμόδιο όργανο. Η
35 γνώμη της νομικής υπηρεσίας που δίδεται πληροφοριακά δεν είναι εκτελεστή πράξη. Γιαυτό και δεν είναι δυνατή η προσβολή της με προσφυγή ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

40 Η προσφυγή απορρίπτεται, αλλά δεν εκδίδω διάταγμα για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

22 Δεκεμβρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΧΑΤΖΗΝΑΘΑΝΑΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 651/94)

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Λιμένων Κυπρου — Προαγωγές — Το ζήτημα των συστάσεων εκ μέρους Διευθυντή παρόλο που δεν προβλέπεται τέτοια σύσταση μεταξύ των νομοθετημένων κριτηρίων — Η σύσταση στην κριθείσα περίπτωση — Καλώς δόθηκε αλλά οδήγησε σε ακυρότητα λόγω του περιεχομένου της.

5

Οι αιτητές ζήτησαν την ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών σε Βοηθούς Λιμενικούς Επιθεωρητές.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

10

1. Όσον αφορά τους ισχυρισμούς ότι κακώς κλήθηκε ο Διευθυντής Εκμετάλλευσης να δώσει συστάσεις ενόψει του ότι ήταν και ο προσυπογράφων λειτουργός στις παράτυπες εκθέσεις και ως προς το κατά πόσο ισχύουν ή όχι οι πρόνοιες του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90), το δικαστήριο συμφωνεί με τα όσα έχουν ειπωθεί από τον Κωνσταντινίδη Δ. στην απόφασή του **Χατζηναθανάη και Άλλοι** τα οποία και υιοθετεί.

15

20

2. Το Δικαστήριο θα εξετάσει το περιεχόμενο της σύστασης του Διευθυντή που αν και δεν απαιτείτο να δοθεί είναι εντούτοις καθαρό ότι λήφθηκε υπόψη κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, τουλάχιστον από ορισμένα μέλη του Συμβουλίου. Επίσης είναι νομολογημένο ότι από τη στιγμή που η σύσταση περιέχει κάποια

25